

Sygn. akt VIII U 1362/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Teresa Kalinka	

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2021 r. w Gliwicach

sprawy W. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania W. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 7 października 2021 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. F. prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 września 2021 roku zobowiązując organ rentowy do ustalenia jej wysokości z zastosowaniem 24 % kwoty bazowej obowiązującej we wrześniu w części socjalnej świadczenia.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1362/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 października 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu W. F. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że 19 grudnia 2013 r. ubezpieczonemu ustalono już prawo do emerytury górniczej, zatem brak jest podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wnioskowanej emerytury górniczej, ponieważ przepracował ponad 30 miesięcy po uzyskaniu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. F. urodził się (...)

Decyzją (...) Oddział w C. z 19 grudnia 2013 r. ubezpieczonemu przyznano od 3 grudnia 2013 r., tj. od osiągnięcia okresu uprawniającego do świadczenia, prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek.

W treści decyzji ZUS zaliczył ubezpieczonemu 25 lat okresów składkowych oraz 4 miesiące okresów nieskładkowych. Okres pracy górniczej obliczony według przeliczników wyniósł łącznie 450 miesięcy.

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał waloryzacji świadczenia oraz przeliczenia jego wysokości z uwagi na doliczanie stażu pracy.

W dniu 23 września 2021 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym nowy wniosek o prawo do emerytury górniczej.

Zaskarżoną decyzją z 7 października 2021 r. (...) Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emerytalno-rentowej, tj. po osiągnięciu wieku 50 lat. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczonemu już ustalono prawo do emerytury górniczej, brak zatem podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej, która jest tożsamym świadczeniem.

Ustalono, że ubezpieczony posiada ponad 25 lat pracy górniczej.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że ubezpieczony po przyznaniu od emerytury górniczej bez względu na wiek, podlegał zatrudnieniu ponad 30 miesięcy – praca w (...) Górnictwa Węglowego w Z. od 1 czerwca 2015 r. do nadal.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzona dokumentacja jest kompletna i została sporządzona w sposób rzetelny, a jej wiarygodność nie budzi wątpliwości. Nadto okoliczności faktyczne nie były sporne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W. F. w dniu 23 września 2021 r. złożył wniosek o prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej w miejsce dotychczas pobieranej emerytury górniczej.

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas pobierane świadczenie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest więc prawo ubezpieczonego do kolejnej emerytury, tj. emerytury górniczej przyznanej na innej podstawie prawnej niż uprzednio przyznane mu świadczenie.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Przedmiotem sporu jest natomiast interpretacja przepisów ustawy emerytalnej.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 291 ze zm.). Ubezpieczony nabył prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 48 ustawy emerytalno-rentowej w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2006 r.

Obecnie ubezpieczony zgłosił wniosek o prawo do „nowej” emerytury górniczej w wieku 50 lat tj. w oparciu o nową podstawę prawną a zatem w stosunku do niego należało stosować przepis art. 50a i następne ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy stanął na stanowisku, że prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury albo na podstawie art. 50e, czy też wcześniejszego art. 48, albo na podstawie art. 50a omawianej ustawy, jeśli spełnią warunki wskazane w tych przepisach. Natomiast nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do

emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e (przed 2007 r. art. 48) ustawy, w sytuacji gdy wnioskodawca pobiera już emeryturę górniczą przyznaną w oparciu o jeden z tych przepisów.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, albowiem przepisy powołanej wyżej ustawy w rozdziale 3a zatytułowanym Emerytury górnicze przewidują kilka rodzajów takich emerytur i nie zawierają zakazu ich nabywania w oparciu o różne podstawy prawne.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 5 marca 2013 r. sygn. akt III AUa 1117/12 podkreślił, że ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą w obniżonym wieku 55 lub 50 lat przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat). W ocenie sądu są to zatem dwa różne świadczenia.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 2 marca 2017 r., I UZ 61/16 (LEX 2284204) zwrócił uwagę, że w orzecznictwie przyjmuje się odrębność emerytur wobec różnych podstaw prawnych (tytułów) ich przyznawania, co oznacza, że na emeryturę można przechodzić kilka razy. W wyroku z 17 grudnia 2014 r. sygn. I UK 169/14 (LEX nr 1642866) Sąd Najwyższy wskazał, iż obecny art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z 1 kwietnia 2014 r., I UK 366/13 (LEX nr 1455428) i w postanowieniu z 20 lipca 2017 r., I UK 458/16.

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Nie można więc zgodzić się z organem rentowym, iż po stronie ubezpieczonego nie wystąpiły jakiekolwiek przesłanki, uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia. Ubezpieczony posiada wymagany w art. 50a ust. 2 okres pracy górniczej, osiągnął również wiek 50 lat, co w ocenie Sądu należy uznać za spełnienie przesłanek z art. 50a ust. 2 ustawy, a zatem spełnienie przesłanek z przepisu, który w sposób odrębny statuuje nabycie prawa do emerytury górniczej od art. 50e ust. 1 (wcześniej art. 48), tj. nabycia prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek, które to świadczenie dotychczas pobierał ubezpieczony.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że ubezpieczony spełnia przesłanki – zarówno w zakresie wymaganego okresu pracy górniczej jak i wieku – do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o art. 50a ust. 2 ustawy, tj. w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie.

W ocenie Sądu ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko przepracował 30 miesięcy, co również nie było okolicznością sporną pomiędzy stronami, a zatem zgodnie z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej ma prawo do zastosowania korzyści w postaci 24% obowiązującej aktualnie kwoty bazowej w części socjalnej nowej emerytury.

Z tych względów – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu W. F. prawo do emerytury górniczej, poczynając od 1 września 2021 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, oraz zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości świadczenia z zastosowaniem do wyliczenia 24% świadczenia, to jest części socjalnej, kwoty bazowej obowiązującej we wrześniu 2021 r.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ k.p.c.

sędzia Teresa Kalinka